ERDÉSZNAGYJAINK ARCKÉPCSARNOKA

9

HORVÁTH BÉLA

KÁLDY JÓZSEF

(1920 – 1983)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM ERDŐMÉRNÖKI KAR

SOPRON
2000

ERDÉSZNAGYJAINK ARCKÉPCSARNOKA

9

HORVÁTH BÉLA

KÁLDY JÓZSEF

(1920 – 1983)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM ERDŐMÉRNÖKI KAR

SOPRON
2000

A sorozatot szerkeszti:
az Erdőmérnöki Kar dékánja

ISSN 1417-8885
ISBN 963 7180 77 X

Felelős kiadó:
DR. FARAGÓ SÁNDOR
az Erdőmérnöki Kar dékánja

A kiadvány megjelenését
A Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Erdészeti-Műszaki
és Környezettechnikai Intézetének Géptani Tanszéke támogatta.

ELŐSZÓ

KÁLDY JÓZSEF erdőmérnök, egyetemi tanár az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara Erdészeti Géptani Tanszékének 1959-től 1983-ig volt a vezetője. Tevékenységével elindította az Erdészeti Géptani Tanszék oktatási és kutatási munkáját, megteremtve annak technikai hátterét. Irányításával, az 1960-as évek elején épült a maga idejében korszerű géptani tanműhely, amely egészen a múlt év végéig biztosította az Erdészeti Géptani Tanszék gyakorlati oktatásának a hátterét. A közelmúltban – az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt-nek, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Erdészeti Hivatalának, a Tanulmányi Erdőgazdaság Rt-nek és a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karának összefogásával – lehetőség adódott arra, hogy némiképpen kibővített profillal új, a mai kor követelményeinek megfelelő objektum épüljön.

Az új létesítmény a KÁLDY JÓZSEF által vezetett tanszék mai jogutódjához, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Erdészeti-Műszaki és Környezettechnikai Intézet Géptani Tanszékéhez és a Tanulmányi Erdőgazdaság Rt-hez tartozó „Erdőgépfejlesztő Központ"-ként működik majd, azzal a céllal, hogy:

– biztosítsa a felső- és a középfokú erdészeti gyakorlati oktatás gépészeti tanműhely igényét, valamint

– erdészeti gépfejlesztő bázishely legyen az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt. alá tartozó erdőgazdasági rt-k műszaki fejlesztési igényeinek kielégítésére.

Az új objektum, az erdészeti műszaki szakterület szakembereinek teljes körű egyetértésével a

„DR. KÁLDY JÓZSEF ERDŐGÉPFEJLESZTŐ KÖZPONT"

nevet viseli majd, emléket állítva a névadónak, aki a magyarországi erdészeti gépesítés és az erdészeti műszaki felsőfokú oktatás meghatározó egyénisége volt a XX. század második felében.

Az „Erdőgépfejlesztő Központ" tervezett tevékenységei között számos olyan feladatrész is szerepel, amelyek szükségességét már KÁLDY JÓZSEF megfogalmazta, megvalósításukon munkálkodott, és amelyek ma is időszerűek, nevezetesen:

– az erdőgazdasági terület gépesítettségi helyzetének folyamatos nyilvántartása, a fejlesztési igényének felmérése;

– a gépesítési terület hiányhelyeinek naprakész előrejelzése;

– a gépfejlesztési elképzelések folyamatos gyűjtése, összehangolása, ezek alapján a kutatási és fejlesztési irányok meghatározása;

– a hazai gépgyártás összehangolása, beleértve a mezőgép-gyártás azon produktumait is, amelyek erdészeti alkalmazása lehetséges;

– a naprakész piaci információk gyűjtése a világ erdőgép-kínálatáról;

– a Magyarországon nem gyártott erdészeti gépek beszerzésének segítése, többes igény esetén azok összehangolása, közös gépbeszerzések;

– a gépüzem dokumentációs hátterének biztosítása az erdészeti gépek dokumentációs tárának létrehozásával.

Neves professzorunk életét és munkásságát méltató kiadványt születésének 80. évfordulóján, a

„DR. KÁLDY JÓZSEF ERDŐGÉPFEJLESZTŐ KÖZPONT"

avatásakor, 2000. februárjában jelentetjük meg.

KÁLDY JÓZSEF

élete és munkássága

KÁLDY JÓZSEF 1920. augusztus 28-án, Iharosberényben született. Édesapja idősebb KÁLDY JÓZSEF, a falu evangélikus lelkésze, édesanyja KLIMÓ VILMA, testvérbátyja KÁLDY ZOLTÁN. Az értelmiségi szülők nagy gondot fordítottak tehetséges gyermekeik tanítatására, neveltetésére, melynek eredményeképpen mindkét fiú az ország vezető értelmiségijévé válik. A testvér KÁLDY ZOLTÁN evangélikus püspök lesz, aki az 1970-es, 80-as években a Magyarországi Evangélikus Egyház vezetője.

KÁLDY JÓZSEF az elemi iskolát szülőfalujában, a középiskolát a soproni Berzsenyi Dániel Evangélikus Líceumban végezte. Az érettségi után a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karán folytatta tanulmányait, ahol 1942. október 3-án szerzett erdőmérnöki oklevelet.

1942. október 10-től állami szolgálatba lépett, előbb a Besztercei Állami Erdőgazdaságnál, majd a Marosvásárhelyi Állami Erdőigazgatóságnál tevékenykedett. Utóbbi helyen mint építésvezető dolgozott, útépítéseknél és magasépítésekné1. Részt vett a Görgényi Havasok feltárási munkáiban, valamint a szászrégeni erdészeti lakótelep építésében.

1944-ben bevonult katonai szolgálatra, a II. világháború végén hadifogságba került. Hazatérése után a Pécsi Erdőigazgatóságon folytatta tevékenységét, ahol előbb műszaki osztályvezető, majd igazgatóhelyettes, később igazgató. Itteni munkája során a Baranya- és Tolna megyei fatelepek, vasutak, iparvágányok és telefonhálózatok újjáépítésében és

tervezésében működött közre. 1949-ben az újjáalakult Pécsi Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat vezérigazgató-helyettesévé nevezték ki. Az ő érdeme is, hogy ebben az időben az erdőgazdaság az ország első három erdészeti vállalata közé került.

Az erdőgazdaságok újabb átszervezése során, 1950-ben a Földművelésügyi Minisztérium Erdőgazdasági Főosztályára nevezték ki főmérnöknek. Ezt követően az Állami Erdők Üzemi Központjába (az Erdőközpontba) került, ahol előbb a Műszaki Osztályt, majd a Műszaki Fejlesztési Osztályt, végül pedig az Erdőgazdasági Osztályt vezette. Itteni tevékenységének eredményeként tovább korszerűsödött az erdőgazdaságok feltáró hálózatának tervezése, létrejött egy erdőgazdasági építővállalat utak, épületek kivitelezésére, elindult az erdőgazdaságok gépesítése, az erdészeti gépállomások szervezése, létrejött az Erdőgazdasági Tervező Iroda.

Erdőközponti osztályvezetőként felügyelte az Erdészeti Tudományos Intézet és Faipari Kutató Intézet munkáját, valamint részt vett az erdőgazdasági termelés fejlesztését meghatározó 1954-es minisztertanácsi határozat előkészítésében. Már ebben az időszakban tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) Erdészeti-, valamint Faipari Főbizottságának, az „Erdőgazdaság" című folyóirat szerkesztőbizottságának, és részt vett az erdészeti technikumi tankönyvek összeállításában.

Budapesti évei alatt ismerte meg feleségét ILLÉS KLÁRÁt, akivel 1952-ben kötött házasságot. Két gyermekük született, közülük lánya, KÁLDY ZSUZSANNA könyvtárosi szakképesítést szerzett, fia, ifjabb KÁLDY JÓZSEF

pedig apja nyomdokain haladva, erdőmérnök lett. Ma Ő a Mecseki Erdészeti Rt. vezérigazgatója.

KÁLDY JÓZSEFet 1954-től a Sátoraljaújhelyi Erdőgazdaság igazgatóhelyettes főmérnökévé nevezték ki. Ez a gazdaság akkor az ország egyik legnagyobb erdőgazdasága volt, de veszteségesen gazdálkodott. Közreműködésével sikerült a veszteségeket felszámolni, s elérni, hogy a gazdaság kétszer is élüzem lett.

1959. szeptember 1-évl a soproni Erdőmérnöki Főiskola Erdészeti Géptani Tanszékére tanszékvezető egyetemi docensnek nevezték ki. A főiskolán beindította az újonnan felállított Erdészeti Géptani Tanszék oktatási és kutatási tevékenységét, megteremtette annak technikai hátterét és a tanszéket haláláig nagy hozzáértéssel irányította. 1976-77-ben – az Erdészeti Géptani Tanszék mellett – az Erdőhasználattani Tanszéket is vezette. Oktatói munkásságát magas szintű elméleti felkészültség és igényesség mellett a gyakorlatiasság jellemezte, amit hallgatói nagyra értékeltek. Intenzív kapcsolatot tartott fenn a gyakorlattal, tisztában volt azzal, hogy mi vár az életben a tanítványaira, ezért azt is tudta, hogy mit és hogyan kell tanítania, hogy az ifjú mérnökök megállhassák a helyüket.

Egyetemi munkássága alatt számos tudományos diákköri dolgozatot és diplomatervet készítő hallgató, jó néhány egyetemi doktori dolgozatot és kandidátusi értekezést készítő szakember munkáját irányította. Mint egyetemi oktató elismert volt oktatótársai és a hallgatók körében is. Emberi közvetlenség, mély humánum, segítőkészség jellemezte. Olyan professzor volt, aki minden megnyilvánulásával nevelt és oktatott, ennek következtében tanítványai később – már végzett mérnökként is –

felnéztek reá. Őszinte tiszteletnek és megbecsülésnek örvendett az egész erdész társadalomban.

KÁLDY JÓZSEF 1963-tól egyetemi tanár. Soproni tevékenysége alatt szinte folyamatosan részese volt az egyetem vezetésének. Az Erdészeti Géptani Tanszék vezetése mellett, 1962-től az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karának dékánhelyettese, 1965-től 1969-ig dékánja. 1972-től 1981-ig az Egyetem tudományos rektorhelyettese, közben 1977-78-ban megbízott rektora is. Ezt követően továbbképzési osztályvezetői feladatokat látott el, nagy hozzáértéssel. Hosszabb, rövidebb ideig tagja, illetve vezetője volt továbbá számos egyetemi bizottságnak, és tanácsnak, nevezetesen az Erdőmérnöki Kar Tanácsának, az Egyetemi Tanácsnak, az Állami Vizsgáztató Bizottságnak, a Könyvtári Bizottságnak, a Tudományos Diákköri Tanácsnak, az Erdőmérnöki Kar Felvételi Bizottságának, az Oktatási Bizottságnak, a Közművelődési Bizottságnak és az Egyetem Tudományos Kiadványai Szerkesztő Bizottságának. Részt vett több tudományos kérdésekkel foglalkozó országos bizottság munkájában is, így tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) Erdészeti Bizottságának, az Erdészeti Bizottság Erdőhasználati Munkabizottságának és Fakitermelési ad. hoc. Bizottságnak, az MTA Veszprémi Akadémiai Bizottsága Erdészeti Szakbizottságának, az Erdészeti Tudományos Intézet Kutatási Tanácsának, „Az Erdő" című folyóirat Szerkesztőbizottságának, az Országos Erdészeti Egyesület (OEE) Választmányának, az OEE Gépesítési Szakosztályának. Közülük az MTA Erdészeti Bizottsága Erdőhasználati Munkabizottságának, a Fakitermelési ad. hoc. Bizottságának és az OEE Gépesítési

Szakosztályának (melynek egyben alapító tagja is) több éven keresztül elnöke.

KÁLDY JÓZSEF már 1948-ban elkezdett tudományos munkával foglalkozni, első kutatásai a termelési költségek csökkentését, és a falkitermelés gépesítés-fejlesztését célozták. Később érdeklődése a hazai cellulóz alapanyag biztosítását lehetővé tevő fatermesztés irányában fordult, és a rezgőnyár hazai termesztési lehetőségeinek vizsgálatával kezdett el foglalkozni. E témában készítette el 1961-ben kandidátusi értekezését, „A rezgőnyár szerepe erdeink fatermesztésének fokozásában" címmel. Az értekezés megvédését a Magyar Tudományos Akadémia a „mezőgazdasági (erdészeti) tudományok kandidátusa" tudományos fokozat odaítélésével ismerte el.

Az egyetemre kerülése után kutatási tevékenységének középpontjába az erdőgazdaság gépesítési kérdései kerültek. Több évtizedes kutatói munkássága az erdőgazdasági gépesítés szinte egész területét átfogta. Ezen belül kiemelkedők azok az eredmények, amelyeket:

– a kérgezés gépeinek vizsgálata és fejlesztése,

– az erdészeti központi manipulációs telepek gépesítés-fejlesztése,

– a hosszúfás fakitermelési technológiák gépesítés-fejlesztése,

– az erdészeti javítóbázisok fejlesztése és

– az erdészeti gépek munkavédelmi és biztonságtechnikai kérdéseinek kutatása terén elért.

Fentiek közül úttörő munkát végzett a hosszúfában történő termelés és szállítás technológiájának kidolgozásában és elterjesztésében. Ez alapvető változást jelentett az addigi általános – választékokban történő – történő

termelés és szállítás technológiájával szemben. Erre mindig büszke volt, és egyik legfontosabb eredményének tekintette.

A kutatási területen végzett munkáját, illetve az általa irányított tanszék kutatási munkáját folyamatosan összehangolta az Erdészeti Tudományos Intézet Gépesítési Osztályán folytatott tevékenységgel, melyet kortársa, SZEPESI LÁSZLÓ irányított, akihez a szakmai kapcsolatokon túl őszinte barátság is fűzte. Az 1970-es, 80-as években közösen jelentették meg a „Gépesítési információk", népszerű nevükön a „piros füzetek" kiadványsorozatot, folyamatosan tájékoztatva ezzel az erődgazdasági gyakorlatot az erdészeti gépesítési kutatás új eredményeiről, az alkalmazható új gépek műszaki és ökonómiai jellemzőiről.

KÁLDY JÓZSEF egész életében nagy aktivitással, napi rendszerességgel dolgozott. Kiterjedt volt szakírói munkássága, elsősorban az erdészeti gépesítés és műszaki fejlesztés, valamint a témakörhöz szorosan kapcsolódó munkavédelem és biztonságtechnika területén. Mindezt könyveinek, jegyzeteinek, tanulmányainak, ismeretterjesztő cikkeinek sokasága bizonyítja. Munkásságának eredményét 13 könyv, illetve könyvrészlet, 35 egyetemi jegyzet, továbbá 82 nyomtatásban megjelent tudományos közlemény jelzi. Írásai, szakcikkei leggyakrabban az „Erdészeti Lapok"-ban, „Az Erdő"-ben (melynek harminc éven keresztül szerkesztőbizottsági tagja volt) és az „Erdőgazdaság és Faipar"-ban jelentek meg. Ezeken kívül közel száz kutatási jelentés szerzője vagy társszerzője, rendszeres előadója szakterülete tudományos konferenciáinak és egyéb szakmai rendezvényeinek. Idézettségéről sajnos nem készült nyilvántartás, de szakmai munkásságát nemcsak idehaza, hanem szerte Európában ismerték.

KÁLDY JÓZSEF munkái közül számos ma is időszerű. Utolsó szakkönyve „A fahasználat gépei" című – mint átfogó szakirodalmi forrás – több évtizedes hiányt pótolt a fahasználat gépesítésének áttekintésében. A könyvben részletesen ismerteti az erdőgazdaságban használatos vagy üzemeltetésre ajánlott külföldi és hazai gépeket és eszközöket. Az egyes géptípusokról az üzemeltetési módok leírása és értékelése mellett részletes műszaki adatokat is közöl. E könyv fáradhatatlan szorgalommal készített kéziratának végleges rendezését – váratlan halála miatt – fia IFJ. KÁLDY JÓZSEF fejezte be. Az 1986-ban megjelent posztumusz munkája hasznosul az egyetemi oktatásban, továbbá az erdőgazdaságokban dolgozó mérnököknek, technikusoknak és szakmunkásoknak is nagy segítséget nyújt.

Tervezte, hogy kutatási eredményeit, a hosszúfás fakitermelés gépesítés-fejlesztéséhez kötődően akadémiai doktori értekezésben foglalja össze, ebben azonban megakadályozta váratlan halála.

Kiemelkedő kutatásszervezői tevékenysége is. A 60-as évek elejétől előbb kutatási dékánhelyettesként az Erdőmérnöki Kar, majd később kutatási rektorhelyettesként, kilenc éven át az egyetem egésze kutatási munkáját szervezte, irányította. Nevéhez fűződik a nemzetközi részvételű első és második országos erdészeti gépesítési konferencia sikeres megrendezése, 1974-ben és 1982-ben.

Egész tevékenysége alatt aktív közéleti munkát végzett. Tagja volt a szakszervezetnek, az Országos Erdészeti Egyesületnek és a Tudományos Ismeretterjesztő Társaságnak, utóbbinak több éven keresztül Győr-Sopron megyei elnöke is.

Kiemelkedő oktatási, kutatási és közéleti tevékenységét több magas állami-, társadalmi- és szakmai kitüntetéssel ismerték el, melyek a következők (zárójelben a kitüntetés éve):

- Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója (1955),
- Szocialista Munkáért Érdemérem (1956),
- Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója (1959),
- Munka Érdemérem (1961),
- Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1975),
- Elismerő Oklevél (Országos Erdészeti Egyesület) (1977),
- Munka Érdemrend (arany fokozat) (1982),
- „Bedő Albert" Emlékérem (Országos Erdészeti Egyesület) (1983).

Közel negyed százados egyetemi oktatói és kutatói tevékenység után, 1983. február 24-én, 63 éves korában, aktív szakmai tevékenysége közben, még tervekkel tele, szívroham következtében hunyt el, váratlanul. A soproni evangélikus temetőben nyugszik.

KÁLDY JÓZSEF professzor eredményekben és szakmai sikerekben gazdag életműve méltatásakor az erdészeti műszaki terület olyan tudósának emléke előtt tisztelgünk, aki igen értékes munkát végzett az erdőmérnökképzés műszaki ismeretanyagának kialakításában, és aki a XX. század második felében meghatározó módon járult hozzá a magyar erdőgazdálkodás gépesítésének alakulásához. Az erdészeti tudomány, az erdészeti gépesítés nemzetközileg is elismert, kiemelkedő tudósa és oktatója volt. Tevékenysége példaértékű az utókor számára.

KÁLDY JÓZSEF

életével és munkásságával foglalkozó írások

Jérome R. (1977): Dr. Káldy József – Elismerő Oklevél. In.: Az Országos Erdészeti Egyesület 1977. évi közgyűlése és a VI. Fagazdasági Műszaki Nap. Az Erdő, XXVI. 10:433-436.

Király P. (1983): Dr. Káldy József. Az Erdő, XXXII. 4:189.

Solymos R. szerk. (1983): Dr. Káldy József erdőmérnök. In.: Az 1983. évi „Bedő Albert" díjasok. Az Erdő, XXXII. 11:488.

Király P. (1983): Dr. Káldy József, 1920-1983. Erdőgazdaság és Faipar. 5:8-9.

Pirkhoffer J. (1983): Az Erdészeti Géptani Tanszék. In. Az Erdőmérnöki Kar tanszékeinek történelmi alakulása. Az Erdő, XXXII. 7:317-318.

Gál J. (1983): Káldy József (1920-1983). Az Erdő, XXXII. 8:333-334.

Németh A. szerk. (1983): Dr. Káldy József emlékére. Soproni Egyetem. 4:3.

Gencsi L. szerk.: (1984): Dr. Káldy József. Erdészeti és Faipari Tudományos Közlemények. 1-2:176.

Herpay I. (1984): Az erdészeti felsőoktatás tanszékvezetői. Az Erdő, XXXIII. 2:83-85.

Für L. – Pintér J. szerk. (1988): Káldy József (1920-1983). In.: Magyar agrártörténeti életrajzok. 2. kötet. Magyar Mezőgazdasági Múzeum, Budapest. 73-75. p.

Horváth B. szerk. (1988): Dr. Káldy József életútja, tevékenysége. Kézirat, Sopron. 47 p.

Horváth B. (1988): Dr. Káldy József oktatási- és kutatási tevékenysége. Az Erdő, XXXVII. 8:357-358.

Kenyeres Á. szerk. (1994): Káldy József. Magyar életrajzi lexikon (1978-1991). Akadémiai Kiadó, Budapest. 437. p.

KÁLDY JÓZSEF

szakirodalmi munkássága

SZAKKÖNYVEK, TANKÖNYVEK

Fahasználat gépesítése (erdészeti technikumi tankönyv). Mezőgazdasági Könyvkiadó, Budapest, 1950. 156-163. p.; 197-206.

Az erdőgazdaság gépesítése. Budapest, 1951. 20 p.

Gépesítjük az erdőgazdálkodást. Mezőgazdasági Könyvkiadó, Budapest, 1951. 97 p.

Gépesítjük az erdőgazdálkodást. Mezőgazdasági kiskönyvtár sorozat. Budapest, 1953. 100 p.

Szállítható hosszban való fakitermelés. O. E. F. Budapest, 1963. 38 p. (Társszerzők: Turzsan T. – Pataki I.).

A kérgezés gépi eszközei. Mezőgazdasági Könyvkiadó, Budapest, 1971. 90 p.

Az erdőfelújítási-, erdőtelepítési. és fásítási munkák gépesítése. In.: Danszky I. szerk.: Erdőművelés. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1973. 686-738. p. Társszerző: Szepesi L.).

Hosszúfás termelési technológia. MÉM, Budapest, 1973. 63 p. (Társszerzők: Radó G. - Szepesi L.).

Munkavédelem a fahasználatban. MÉM, Budapest, 1976. 46 p. (Társzerző: Bogschütz B.).

Erdősítés. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1977. 640 p. (Társszerző: Gál J.).

Munkavédelem az erdőgazdaságban. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1978. 216 p.

Erdészet és elsődleges faipar. In. Walz G. szerk.: Munkavédelem a mezőgazdaságban, az erdőgazdaságban, a faiparban és az élelmiszeriparban. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1979. 426-468. p.

A fahasználat gépei. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1986. 287 p. (A kéziratot nyomdakésszé rendezte: ifj. Káldy J.).

EGYETEMI JEGYZETEK

Erdészeti géptan I. (Anyagismerettan, anyagok megmunkálása). EFE Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1964. 237 p.

Erdészeti géptan I. A (Gépelemek). EFE Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1964. 238-441. p.

Erdészeti géptan I. B. (Gépelemek). EFE Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1964. 441 p.

A VK-l6-os kérgezőgép műszaki leírása és munkája. Műszaki továbbképzés, Sopron, 1967. 61 p. (Társszerző: Marosvölgyi B.).

Erdészeti géptan (Erdészeti erőgépek). EFE Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1967. 284 p.

EGRI kérgezőgépek műszaki jellemzése és munkájuk. MÉM Műszaki továbbképzés jegyzetei, Sopron, 1968. 75 p. (Társszerzők: Kovács J. – Marosvölgyi B.).

Központi manipulációs telepek gépei, berendezése és a munka technológiája. Mérnöktovábbképző tanfolyam jegyzete, Sopron, 1968. 222 p.

Központi manipulációs telepek gépei és a munka technológiája. Nemzetközi Gépesítési Szimpózium előadásainak gyűjteménye, Sopron, 1968. 310 p. (Szerk.: Káldy J.).

Erdőgazdasági anyagmozgatás gépei és technológiája 1/A. Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet, Sopron, 1970.

Erdőgazdasági anyagmozgatás gépei és technológiája 1/B. Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet, Sopron, 1970.

Fagazdasági gépek és berendezések bemutatója (előadások). MÉM kiadvány, Budapest, 1971. 15-33. p.

Munkásvédelem az erdőgazdaságban. Mérnöktovábbképző tanfolyam jegyzete, Sopron, 1971. 73-104. p., 159-202. p., 343-366. p., 417-447. p.

Az erdőgazdasági munkák géprendszere és a fejlesztés célkitűzései. „Erdőgazdasági gépek karbantartása és javítása" c. mérnöktovábbképző előadás gyűjtemény I. kötet, Sopron, 1972. 7-30. p.

A karbantartás és javítás helyzete az erdő- és fafeldolgozó gazdaságokban. „Erdőgazdasági gépek karbantartása és javítása" c. mérnöktovábbképző előadás gyűjtemény I. kötet, Sopron, 1972. 31-50. p.

A karbantartóműhelyek jelenlegi helyzete és a kívánatos fejlesztés követelményei. „Erdőgazdasági gépek karbantartása és javítása" c. mérnöktovábbképző előadás gyűjtemény I. kötet, Sopron, 1972. 137-164. p.

A karbantartó és javítóműhelyek biztonságtechnikája. „Erdőgazdasági gépek karbantartása és javítása" c. mérnöktovábbképző előadás gyűjtemény II. kötet, Sopron, 1972. 225-253. p.

Erdészeti gépek karbantartása és javítása. Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet, EFE, Sopron, 1972. 137 p.

Tűzvédelem a karbantartó és javítóműhelyben. „Erdőgazdasági gépek karbantartása és javítása" c. mérnöktovábbképző előadás gyűjtemény II. kötet, Sopron, 1972. 254-276. p.

A felkészítő telepek célszerű kialakítása és gépsorai. Erdészetvezetők Továbbképző Tanfolyamának jegyzete, Sopron, 1973. 72-102. p.

Hosszúfás termelési technológia. MÉM kiadvány, Budapest, 1973. 40-58. p.

Erdészeti gépek A. Erdőművelés gépei. Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1975. 195 p.

Erdővédelmi géptan. Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1975. 133 p. (Társszerző: Horváth B.).

Munkavédelem a fahasználatban. MÉM, Budapest, 1976. 3-46. p.

Munkavédelem az erdőgazdaságban. Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1976. 233 p.

Erdőhasználat-tan 2. Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1978.

Munkavédelem a fahasználatban. Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1978. 252 p.

Erdészeti géptan 1. Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1979. 267 p. (Társszerzők: Horváth B. – Marosvölgyi B.).

Erdészeti géptan 2/B. (Fahasználat gépei). Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1979. 187 p.

Az erdészeti karbantartó- és javítóbázisok kiépítése és üzemeltetése. MÉM Mérnöki és Vezetőképző Intézet, Budapest, 1980. 97 p.

Erdészeti géptan I. (Erdőművelés gépei). Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1980. 239 p.

Erdőművelés és fakitermelés biztonságtechnikája. In.: Mezőgazdasági gépek, berendezések szerszámok biztonságtechnikája. Budapest, 1980. 83-112. p.

Erdészeti géptan 2. (Fahasználat gépei). Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1981. 248 p.

Erdészeti géptan 3. (Fahasználat gépei 2.). Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1981. 410 p.

Munkavédelem 2. Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron, 1982. 137 p.

Munkavédelmi szakmai ismeretek. MÉM Mérnök- és Vezetőképző Intézet, Budapest, 1982. 95 p.

Termelési és szállítási költségek racionalizálása az erdőgazdaságban. Erdőgazdaság, 1948. 21:23-24.

Önköltségcsökkentés problémái az erdőgazdálkodásban. Magyar Technika, 1949. 7:18-21.

Tervkészítésünk hiányosságai. Erdészeti Lapok, 1950. 1:2-7.

Hogyan gépesítik az erdőgazdálkodást a csehszlovák erdészek. Erdőgazdaság, 1951. 9-10:15-16.

Az ugodi gépesítési kísérlet eredményei. Erdőgazdaság, 1951. 22:32-33.

Tegyük ipari jellegűvé a fakitermelés munkáját. Az Erdő, I. 1952. 11:107-115.

Mire tanítanak a külföldi fakitermelési tapasztalatok. Az Erdő, I. 1952. 12:183-188.

Hibák és feladatok a fakitermelés területén. Az Erdő, II. 1953. 9:212-227.

Erdősítéseink eredményességéről. Az Erdő, III. 1954. 3:16-24.

Lasso-Cable kötélpálya telepítése és munkája. Az Erdő, IV. 1955. 11:455-458.

Kötélpálya telepítése az erdőgazdaságban. Műszaki Élet, 1956. 1:25-26.

A munka termelékenységének emelése a fakitermelésben. Az Erdő, VI. 1957. 1:8-17.

Erdészeti feladatok a Tokaj-hegyaljai borvidék fejlesztésével kapcsolatban. Borsodi Élet, 1958. 14-16.

Kötéldarus közelítés a Zemplén hegységben. Az Erdő, VII. 1958. 6:201-208.

A rezgőnyár csemetenevelése és jelentősége hegyvidéki erdeinkben. Az Erdő, VII. 1958. 12:446-455.

A rezgőnyár csemetenevelése. Nemzetközi Mezőgazdasági Szemle, 1960. 1:117-122.

A rezgőnyár szerepe erdeink fatermesztésének fokozásában. Kandidátusi értekezés, Sopron-Budapest, 1961. 150 p.

A rezgőnyár szerepe erdeink fatermésének fokozásában. Erdészeti Tudományos Közlemények, 1962. 1:99-119.

Adatok a rezgőnyár fájának mechanikai és fizikai tulajdonságaihoz. Erdészeti Tudományos Közlemények, 1962. 2:61-76.

Hozzászólás a fakitermelés korszerűsítése vágástéri feltárással c. tanulmányhoz. Az Erdő, XII. 1963. 8:381-382.

Vizsgálatok a kérgezés gépi megoldására. Az Erdő, XIII. 1964. 11:512-524. (Társszerző: Walter F.).

Adatok az EGRI kérgezőgép műszaki jellemzéséhez. Erdőgazdaság és Faipar, 1965. 1:13-14.

A központi rakodók gépesítésének egyes kérdései. Az Erdő, XIV. 1965. 11:487-491.

Die Frägein der tedenischen Entwictelung der Holznitzung in Ungarn. Sammelbuch von Referaten des internationalen Symposiums, Zvolen, CSSR. 1966. 11:159-181.

Kísérletek a kérgezés gépi megoldására (Dobos-féle kaparó marószalagos kérgezőgép műszaki jellemzése). Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei, 1967. 1-2:37-53. (Társszerző: Marosvölgyi B.).

Újabb EGRI kérgezőgépek. Az Erdő, XVI. 1967. 3.

V-16 típusú finn kérgezőgép és alkalmassági vizsgálata. Az Erdő, XVI. 1967. 8:371-379. (Társszerző: Marosvölgyi B.).

Az erdőgazdasági termelés gépesítésének fejlesztési kérdései. Az Erdő, XVI. 1967. 10:454-458.

Központi manipulációs rakodók gépei és a munka technológiája. Az Erdő, XVII. 1968. 10:385-392.

A fahasználat technikai és technológiai fejlesztésének irányelvei az erdőgazdaságban. Mezőgazdasági Gépészet és Építészet, 1969. 3:31-36.

Az "EGRI" kalapácsos kérgezőgépek. Ungarische Forstlidie Rundschau, Budapest, 1969. 1-15. (Társszerző: Marosvölgyi B.).

Die Erfahrungen bei der Entwicklung und bei der Zentralen Holzausformungspätze in Ungarn. Internationales Symposium über Mechanisierung bei der Forstnutzung, Ljubljana, Jugoszlávia, 1969. 121-139.

Nemzetközi Gépesítési Szimpózium az Erdőmérnöki Karon, Sopronban. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei. 1969. 12.

Die Lage und die Weiterentwicklungsmöglichkeiten der Holzbringung mit Traktor in Ungarn. Internationales Symposium, Poznan, 1970. 9 p.

Erdőművelés Finnországban. Erdőgazdaság és Faipar, 1970.

Finnországi tapasztalatok az erdőhasználat köréből. Az Erdő, 1970. 4:166-176.

Traktoros anyagmozgatás helyzete és fejlesztési kérdései az erdőgazdaságban. Az Erdő, XIX. 1970. 7:325-331.

A fakitermelés fejlesztésének néhány időszerű kérdése. Agrártudományi Közlemények, 1971. 30:475-489.

A fahasználat fejlesztésének néhány időszerű kérdéséről. Fagazdasági gépek és berendezések bemutatója. MÉM kiadvány, 1971. 15-33. p.

Gépesítés az erdőnevelés nagy lehetősége. Az Erdő, XX. 1971. 10:494-506.

Jelentős változások az erdészeti technika fejlődésében. Mezőgazdasági Gépészet és Építészet, 1971. 1:16-19. (Társszerző: Radó G.).

A gépi kérgezés jelenlegi helyzete és fejlesztésének néhány kérdése. Az Erdő, XXI. 1972. 8:337-346.

Ajánlások a hazai felkészítő telepek kialakításával kapcsolatban. OEE Vándorgyűlés kiadványa, 1972. 81-91. p.

Az erdőnevelési technológiák korszerű gépesítése. „Erdőgazdasági technológiák korszerű gépesítése" c. OMFB kiadvány, 1972. 54-81. p.

TDT lánctalpas traktor és D 4KB-RSz 102 szerelvény alkalmazása a hosszúfás anyagellátásban. Erdészeti és Faipari Tudományos Közlemények, 1972. 2.

Gépesítés az erdőművelés szolgálatában. Erdészeti és Faipari Tudományos Közlemények, 1973. 3:1-13.

Neuere Erfahrungen beim Aufbau und bei der Einrichtungen der Laubholzverarbeitenden Betriebe in Ungarn. VII. Internationales Forsttechnisches Symposium, Reinbeck bei Hamburg, NSZK, 1973. 10 p.

Új hazai hidraulikus hasítógép. Az Erdő, XXII. 1973. 3:113-116.

A fahasználat gépesítésének helyzete és a fejlesztés koncepciója. Országos Gépesítési Konferencia előadásainak gyűjteménye, Budapest, 1974. 108-122. p.

Bei der Walderziehung angevendels Maschinen und Arbeitsmethoden in Ungarn. VII. Internationales Forsttechnisches Symposium, Helsinki, 1974. 85-94. p.

Erdészeti gépek karbantartásának és javításának helyzete és a fejlesztés teendői. Az Erdő, XXIII. 1974. 1:18-27.

A fahasználat gépesítésének helyzete és fejlesztésének útjai. MTA Agrártudományi Közlemények, 1975. 34:259-268.

A Tudományos Diákköri Munka az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Felsőoktatási Szemle, 1975. 3:185-188.

Der gegenwärtige Stand der Holznutzung in Ungarn und die Möglichkeiten deren Weiterentwicklung. XI. Erdészeti Munkák Gépesítése Nemzetközi Szimpózium, Zvolen, 1975. 324-331. p.

Employment and Significance of Multipurpose Logging Maschinensin Eastern Europe. FAO Symposium an Multipurpore Logging Machines in Sweden. Stockholm, 1975. VI. 10-18. Előadás gyűjtemény, 1-6. p.

A hasítás gépesítésének problémái. Erdőgazdaság és Faipar, 1976. 5:14-15. (Társszerző: Pirkhoffer J.).

A hosszúfás termelési rendszer hazai eredményeiről és a további teendőkről. Az Erdő, XXV. 1976. 1-8.

Búcsu Lámfalussy Sándor professzortól. Erdészeti és Faipari Tudományos Közlemények, 1976. 2:147-149.

Die Langholznutzung die Ergebnisse beim Transport in Ungarn. Szófia, 1976. Előadás gyűjtemény bolgár nyelven, 15 p.

Jubiláris Tudományos Ülésszak Sopronban az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei, 1976. 2:159-165.

Országos Tudományos Diákköri Tanácskozás Sopronban. Erdészeti és Faipari Tudományos Közlemények. Sopron, 1976. 2:167-170.

A falkitermelés technikájának és technológiájának fejlesztése. Az Erdő, XXVII. 1978. 8:354-362.

A Kanizsa tekercsbeiskolázó gép vizsgálata. ERTI-EFE Gépesitési Információ, Budapest, 1978. 23 p. (Társszerző: Horváth B.)

A Quiclwood hidraulikus csemeteültetőgép vizsgálata. ERTI-EFE Gépesítési Információ, Budapest, 1978. 17 p. (Társszerzők: Horváth B. – Pirkhoffer J.)

Die Langhalznutzung und deren argebnisse in der Volksrepublik Ungarn. Die Sozialistisch Forstwirtschaft, 1978. 5:I44-I47.

Die Piflege und die Reparatur der Forstmaschinen in Ungarn. Sammelbuch des XII. Internationales Forsttechnisches Symposium, Tharandt, 1978.

Kutatási terv- és kutatás-irányítás az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Az Erdő, XXVII. 1978. 4:170-173.

Paperpot papírcellákba vető gépsor vizsgálata. ERTI-EFE Gépesítési Információ, Budapest, 1978. 15 p. (Társszerzők: Horváth B. – Pirkhoffer J.).

Szállítási és rakodási munkák komplex gépesítése a fahasználatban. OMFB anyag, Budapest, 1978. 50-74. p.

TH-01 hidraulikus hasítógép vizsgálata. ERTI-EFE Gépesítési Információ, Budapest, 1978: 23 p. (Társszerzők: Horváth B. – Pirkhoffer J.).

A fahasználat fejlesztésének időszerű feladatai. Az Erdő, XXVIII. 1979. 6:257-261.

Die gegenwärtige Lage und die Zeizetzungen der Entwicklung des Holzein schlages in Ungarn. Tere Obbornich Referatu vedecke Konference, Brno, 1979. 63-66.

Die neusten Erfolge bei der Mechanisierung der Durchforstungen in Ungarn. XIII. Internationales Forsttechnisches Symposium, Poland, Szczecin, 1979. IX.

Die Lage des forstlichen Holztransportes und Tragen der Entwicklung in Ungarn. In des XV. Internationale Symposium Mechanisierung bei der Forstnutzung. Thessaloniki, Grichenland, Sammalbuch, 1980. 223-239. p.

Az erdészeti gépesítés korszerűsítése. Az Erdő, XXX. 1981. 1:21-23.

Az erdőgazdasági közelítés helyzete és fejlesztésének néhány kérdése. Az Erdő, XXX. 1981. 2:54-60. (Társszerző: Pirkhoffer J.).

Nagygépek üzemeltetésének tapasztalatai a hazai erdőgazdaságokban. Agrártudományi Közlemények, 1981. 40:241-248.

Az erdészeti és faipari felsőfokú továbbképzés helyzete és tervei. Az Erdő, XXXI. 1982. 11:487-490.

Az erdészeti üzemfenntartás eredményei, hiányosságai és teendői. II. Országos Erdészeti Gépesítési Konferencia anyaga, Budapest, 1982.

Az LKT traktor sikere. Az Erdő, XXXI. 1982. 2:55-59.

A kitermelhető fatömeg stabilizálásának műszaki feltételei. Az Erdő, XXXI. 1982. 4:225-228.

Az erdészeti faanyagszállítás jelenlegi helyzete és a fejlesztés teendői. Az Erdő, XXXII. 1983. 8:335-339.